

Δελτίο

της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Αρ. 7 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2000

ΑΠΟΨΗ

Στο κατώφλι του νέου αιώνα

Η εποχή της παγκοσμιοποίησης των αγορών βρίσκει την Ελληνική ναυτιλία καταξιωμένη στο διεθνές προσκήνιο εδώ και δεκαετίες, την πρωτεύουσα δε της Ελληνικής ναυτικής δραστηριότητας, τον Πειραιά, έτοιμο να αναλάβει νέο διεθνή ρόλο ως κέντρο διακίνησης ανθρώπων και αγαθών, κεφαλαίων, τάσεων και ιδεών αλλά και ως κέντρο παροχής ναυτιλιακών νομικών υπηρεσιών υψηλού επιπέδου, ώστε οι απανταχού εμπλεκόμενοι με την ναυτιλιακή δραστηριότητα να μπορούν να τον επιλέξουν ως τον κατάλληλο τόπο επίλυσης των διαφορών τους.

Η υπαγωγή είτε στα τακτικά Δικαστήρια είτε σε τοπικές διαιτησίες, γίνεται περισσότερο ελκυστική αφού η ζηλευτή μέχρι πριν από λίγο καιρό υποδομή που υπήρχε σε άλλα forα υφίσταται και στον Πειραιά. Δεν είναι μόνο το Ελληνικό ναυτικό δίκαιο που όντας εναρμονισμένο με τις νεότερες διεθνείς νομοθετικές εξελίξεις ενισχύει την προσπάθεια αυτή, αλλά και το γεγονός ότι, με την ίδρυση των τμημάτων ναυτικών διαφορών του Πρωτοδικείου και Εφετείου Πειραιά (Ν. 2172/93), υπάρχουν δικαστές εξειδικευμένοι τόσο με τις ιδιομορφίες των ναυτιλιακών υποθέσεων όσο και με την διαφορετικότητα των αλλοδαπών νομοθεσιών, γεγονός που αποτελεί τον θεμέλιο λίθο για την δημιουργία προηγμένης ποιοτικά νομολογίας.

Το θεσμικό πλαίσιο για τις διαιτησίες, τόσο εσωτερικές όσο και διεθνείς, εξασφαλίζει υψηλή ποιότητα υπηρεσιών, ταχείες διαδικασίες και χαμηλό κόστος. Με το ΒΔ 447/1969 και με το ΠΑ 199/1984 συστάθηκαν μόνιμες διαιτησίες στο Ναυτικό Επιμελητήριο και στο Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς, αντίστοιχα, ενώ είναι δυνατός ο διορισμός ως διαιτητών δικαστών του οικείου Πρωτοδικείου. Οι κανόνες διαιτησίας του Ελληνικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εναρμονίζονται με τις διατάξεις του πρόσφατου Ν. 2735/99, ο οποίος ουσιαστικά ενσωμάτωσε στο ελληνικό δίκαιο τον νόμο του UNCITRAL για τη Διεθνή Εμπορική Διαιτησία. Όλα τα παραπάνω νομοθετήματα αφήνουν στα μέρη ένα ευρύτατο πεδίο ανάληψης πρωτοβουλιών σε σχέση με τη διαιτητική διαδικασία.

Οι ναυτιλιακοί δικηγόροι του Πειραιά, στηρίζουν την ανάπτυξη και την πρόοδο της Ελληνικής ναυτιλίας παρέχοντας νομικές υπηρεσίες υψηλού επιπέδου σε όλα τα επίπεδα και αναλαμβάνοντας ποικίλες πρωτοβουλίες, όπως οι Ημερίδες της Ένωσης. Η φετινή Ημερίδα φιλοξένησε τρεις εξαιρετικά επίκαιρες και ενδιαφέρουσες εισηγήσεις με τίτλους: "Δίκαιο και δικαιοδοσία στις ναυτιλιακές συμβάσεις" του κ. Γ. Μαρκιανού - Δανιόλου, "Η φορολογική μεταχείριση της μεταβίβασης των μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο μετοχών των Ναυτικών Εταιρειών" του κ. Μ. Ραφουμανίκη και "Η εισδοχή της δραχμής στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα και τα σχετικά προβλήματα του θεσμικού καθεστώτος της Ελληνικής ναυτιλίας" του κ. Γ. Μωράτη.

Στο κατώφλι, λοιπόν, του νέου αιώνα ο Πειραιάς αποτελεί πλέον όχι μόνο το επιχειρηματικό κέντρο των ελληνικών και αλλοδαπών εταιρειών που ασχολούνται με τη ναυτιλία αλλά και ένα εξειδικευμένο και άκρως ανταγωνιστικό κέντρο παροχής νομικών υπηρεσιών σε όλους τους τομείς της ναυτιλίας. Η Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων απαντά θετικά στην πρόκληση του νέου αιώνα και την καλωσορίζει.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Νομοθετικές εξελίξεις που αφορούν στη ναυτιλία

Εταιρείες επενδύσεων της ποντοπόρου ναυτιλίας.

Νομοσχέδιο προωθεί το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας για την εισαγωγή στο Χ.Α.Α. μετοχών Εταιρειών Επενδύσεων σε μετοχές εταιρειών της ποντοπόρου ναυτιλίας. Το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Επενδύσεων είναι 10.000.000.000 δρχ. και ο ελάχιστος αριθμός ποντοπόρων πλοίων είναι έξι (6), ενώ η ηλικία τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 15 χρόνια. Η Εταιρεία Επενδύσεων υποχρεούται να υποβάλει αίτηση εισαγωγής των μετοχών της μέσα σε ένα χρόνο από τη σύστασή της, συνοδευόμενο από επενδυτικό σχέδιο. Τα πλοία παραμένουν υποχρεωτικά ασφαλισμένα σε ασφαλιστές διεθνούς κύρους και η καθημερινή τους διαχείριση μπορεί να γίνεται από εταιρείες διαχείρισης του Ν. 89/67 όπως ισχύει. Τα κεφάλαια των

Εταιρειών Επενδύσεων μπορούν να επενδύονται σε μετοχές πλοιοκτητριών εταιρειών, διαχειριστριών εταιρειών, μετρητά, κινητές αξίες ή, μέχρι 10%, σε ακίνητα ή κινητά για τις λειτουργικές τους ανάγκες.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Επιλογή πρόσφατης νομολογία με ενδιαφέρον για τη ναυτιλία

Απώλεια της ιδιότητας του πλοίου ΑΠ 11/1999

Απώλεια της ικανότητας του πλοίου προς θαλασσοπλοΐα με δική του δύναμη, συνεπάγεται αποβολή της ιδιότητας του πλοίου σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΙΝΔ, αν πρόκειται για μόνιμη κατάσταση. Σε περίπτωση "θαλασσίου συμβεβηκότος" το πλοίο δεν χάνει την ιδιότητά του, ανεξάρτητα από το χρόνο απώλειας της ικανότητας πλεύσης, η οποία πρέπει να είναι πρόσκαιρη. Η ρημούλκηση του πλοίου κατά τον απόπλου του από λιμάνι δεν συνεπάγεται απώλεια της ιδιότητας του πλοίου.

Συλλογικές συμβάσεις ναυτικής εργασίας ΑΠ 87/2000

Οι συλλογικές συμβάσεις ναυτικής εργασίας συνάπτονται βάσει του ΑΝ 3276/1944 "περί συλλογικών συμβάσεων εν τη ναυτική εργασία", ακόμη και μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 1876/1990, οι διατάξεις του οποίου δεν εφαρμόζονται επί των εργαζομένων στην εμπορική ναυτιλία. Με τις διατάξεις του ανωτέρω Α.Ν. καθορίζονται περιοριστικά τα θέματα που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο σ.σ.ν.ε., μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται και η υποχρεωτική ασφάλιση των πληρωμάτων κατά εργατικών ατυχημάτων. Επομένως, ο όρος που έχει τεθεί από την σ.σ.ν.ε. για τις αμοιβές των πληρωμάτων ακτοπλοϊκών φορητών πλοίων Μ/Σ, Π/Κ & Ι/Φ μέχρι 500 κ.ο.χ. ότι τα πληρώματα των πλοίων στα οποία αναφέρεται η σύμβαση αυτή ασφαλιζονται υποχρεωτικά με φροντίδα και δαπάνες του πλοιοκτήτη κατά παντός ατυχήματος κλπ., έχει τεθεί χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση, είναι άκυρος και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση αγωγικής αξίωσης.

Συντηρητική κατάσχεση πλοίων Εφ. Πειρ. 689/1999

Διεθνής Σύμβαση των Βρυξελλών της 10/5/1952 για τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων. Συντηρητική κατάσχεση πλοίου με ξένη σημαία στην Ελλάδα για θαλάσσιες απαιτήσεις δεν επιτρέπεται για απαίτηση προερχόμενη από πώληση πλοίου, διότι η απαίτηση αυτή δεν περιλαμβάνεται στις ναυτικές απαιτήσεις για τις οποίες η Σύμβαση επιτρέπει τη συντηρητική κατάσχεση.

Εγγυοδοσία του ενάγοντος - πλοιοκτήτη για τα δικαστικά έξοδα του εναγόμενου ΠολΠρΠειρ 7130/98

Διατάσσεται εφ' όσον, σε περίπτωση απόρριψης της αγωγής, υπάρχει προφανής κίνδυνος να μην είναι δυνατόν να εκτελεσθεί η ενδεχόμενη καταδίκη του ενάγοντος στα δικαστικά έξοδα. Στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την επιβολή εγγυοδοσίας είναι: (α) η μη ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας εκ μέρους του ενάγοντος-πλοιοκτήτη (β) η μη διατήρηση γραφείων στην Ελλάδα ούτε από την ενάγουσα - πλοιοκτήτρια ούτε από την διαχειρίστρια εταιρεία (γ) η απώλεια του πλοίου. Για να μη διαταχθεί η επιβολή εγγυοδοσίας, εν όψει των ανωτέρω, θα πρέπει ο ενάγων-πλοιοκτήτης να αποδείξει την ύπαρξη εμφανών περιουσιακών στοιχείων.

Ευθύνη πλοιοκτήτη για θάνατο ή τραυματισμό επιβαινόντων, από υπαιτιότητα πλοιάρχου ή πληρώματος ΠολΠρΠειρ 4546/99

Εφ' όσον ο τραυματισμός οφείλεται σε πρόσκρουση του πλοίου σε λιμενικές εγκαταστάσεις και όχι σε άλλο πλοίο, η ευθύνη του πλοιοκτήτη δεν διέπεται από τις διατάξεις περί συγκρούσεως πλοίων αλλά από εκείνες περί αδικοπραξιών του Αστικού Κώδικα. Ο πλοιοκτήτης δεν μπορεί να απαλλαγεί από την ευθύνη του επικαλούμενος την ύπαρξη ναυτικού πταίσματος εκ μέρους του πλοιάρχου και του πληρώματος του πλοίου.

Αλλοδαπές εταιρείες και άρση της αυτοτέλειας της νομικής προσωπικότητας τους. ΠολΠρΠειρ 4208/99

Εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με αλλοδαπό δίκαιο πλην όμως εδρεύουν στην Ελλάδα χωρίς να έχουν τηρήσει τις διατυπώσεις σύστασης ή εγκατάστασής τους, θεωρούνται ως de facto εταιρείες και έχουν την ικανότητα να είναι φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, καθώς και να παρίστανται στα Δικαστήρια. Για την άρση της αυτοτέλειας τους δεν αρκεί να έχουν μόνον ένα μέτοχο αλλ' απαιτείται επί πλέον και βούληση του μετόχου όπως διά της εταιρείας καταστρατηγήσει τις διατάξεις για τα νομικά πρόσωπα.

Η ΕΝΩΣΗ

Η Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων είναι μια μη κερδοσκοπική ένωση που έχει σκοπό να προβάλλει και βελτιώνει τις νομικές και δικαιοδοτικές υπηρεσίες που οι Έλληνες ναυτιλιακοί δικηγόροι και η πόλις του Πειραιά μπορούν να προσφέρουν στην ναυτιλιακή κοινότητα, που αποτελείται όχι μόνον από τους πλοιοκτήτες και ναυτικούς αλλά και ένα ευρύ φάσμα συναφών επιχειρήσεων, όπως τράπεζες, που ασχολούνται με την χρηματοδότηση της ναυτιλίας, ναυλωτές, φορτωτές, μεσίτες, πράκτορες, ναυπηγοί και άλλοι συναφείς κλάδοι. Μέλη της Ενώσεως είναι δικηγορικά γραφεία με εξειδίκευση στη ναυτιλιακή δικηγορία. Η Ένωση δεν παρέχει νομικές υπηρεσίες. Οι νομικές υπηρεσίες προσφέρονται από τα μέλη της.

Μέλη της Ενώσεως είναι τα δικηγορικά γραφεία:

- Π. Αβραμέα
- Βγενόπουλου & Συνεργατών
- Γερασίμου & Συνεργάτες
- Ν. Γωγιού - Α. Νασίζα
- Γ. & Ν. Α. Δανιόλος

- Η. Ησαΐα
- Καρατζά & Περάκη
- Βλάσης Ν. Μακρής & Συνεργάτες
- Πάνου Α. Μαυρογιάννη & Συνεργατών
- Γ. Μπαϊρακτάρη & Συνεργατών
- Ν. Μπαλαζάνη - Κ. Πλουμίδου & Συνεργατών
- Μωράτη, Πετρόπουλου & Πασσά
- Δευκαλίων Ρεδιάδης & Υιοί
- Ρούσσου - Χατζηδημητρίου
- Σαραντίτη & Συνεργατών
- Σαπουνάκης & Συνεργάτες
- Σαρή, Ποταμιάνου, Γκαρέτσου
- Αδελφών Σιούφα, Στ. Παπανδρέουπουλου, Κ. Εμμανουήλ, Π. Αναγνωστόπουλου & Συνεργατών
- Ν. Σχορίνη
- Στυλιανού & Στυλιανού
- Π. Σωτηρόπουλου
- Γρ. Ι. Τιμαγένη
- Τζαγάκη - Μαδημένου - Κουτσούκου - Φωκά

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της η Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων εκδίδει αυτό το Δελτίο που απευθύνεται σε αναγνώστες που ασχολούνται με τη ναυτιλία. Το Δελτίο περιέχει ενημέρωση σχετικά με νέους νόμους και δικαστικές ή διαιτητικές αποφάσεις, καθώς και νέα της Ενώσεως και γενικότερες ναυτιλιακές ειδήσεις. Η παρουσίαση, σύντομη και απλή σκοπεύει να το κάνει χρήσιμο και στα μέλη της Ενώσεως αλλά και στη ναυτιλιακή κοινότητα γενικότερα.

Το "Δελτίο" εκδίδεται από την
Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων
Ακτή Μιασούλη 41 β' όροφος, 185 35 Πειραιάς
Τηλ. (301) 4294900, Fax. (301) 4294941.

Το παρόν τεύχος επιμελήθηκαν τα δικηγορικά γραφεία:
Ρούσσου - Χατζηδημητρίου
Σαπουνάκη & Συνεργατών
Σαραντίτη & Συνεργατών
Ν. Σχορίνη